ההיא דלא כר' אליעזר בן יעקב ודלא כרבי יהודה. כך היא הגי' בכל הספרים אבל רש"י מחקה וגרים אלא כר"א ונירסת הספרים ודלא כר' יהודה ג"ל לפרש והתניא י"ז פי' בכל בוקר היה י"ז לכל הפחות ולא משכחת לה אא"כ תשכח כל הכהנים הזוכין בכל הפיסוט דהייט י"ג הזוכין בתמיד וחד בתרומת הדשן וחד המעלה איברים מכבש למזבח ותרי דקטורת ודמתחה הרי י"ז והייט דלא כראב"י ודלא כר' יהודה דלראב"י בעיר להו חד דמעלה איברים מכבש למזבח ולר' יהודה בעיר להו חד דמתחה ומה שהקשה רש"י אמאי קאמר דלא כר' יהודה נהי דלא הוה פיים למחתה כהן מיהת הוה ואי"כ איכא י"ז ג"ל דפסיקא ליה להש"ס די"ז דקאמר הייטו לותם שזוכין ע"י פיים קאמר דהא אכתי טובא הוו המפסיקו והמחתה והולכת עצים למערכה ואי משום דכשירין בזר לא תשיב להו והא קא תשיב שומט אלא ע"כ לא קא תשיב אלא הכי שזוכין ע"י פיים ומחתה לרבי יהודה לא הוה פיים כלל דפרישית לעיל וגירסת שבספרים היא כפר"מ ואין להקשות מהא דאמר לעיל אי משכחת תנא דאית ליה חמש ממנו דהש"ס לא הוה משכח תנא דאית ליה ה' פיסין והא תנא דהכא דאית ליה י"ז אית ליה ה' פיסין די"ל לעיל אכתי לא ידע להא בריתא דהכא: **פר** קרב בכ"ד הרחש והרגל כו'. קשה לי דהכא לא תשיב לא כדרך הילוכו ולא כדרך ניתוחו ולא כדרך עיליו ולא כדרך הפסטו ואיני יודע איזה סדר תפס לו ור"ל משום דמיבעיא ליה למיתני הרחש והרגל בריש וקתני בהו הרגל בשנים נקט נמי הרגל של שמאל בשנים וקתני העוקץ בהדיה ואקדמיה משום דבריש נמי גבי מלה תנינהו בהדי הדדי לעוקץ ורגל שמאל וכיון דתנא להך דלא סני לה בחד כהן תנא נמי הגרה שהוא בג' וכיון דבעי למיתני הגרה תנא בהדיה החזה ואקדמיה כי היכי דקתני גבי מלה והדר תנא הכי דלית לכל חד וחד אלא חד כהן וקתני להו בסדרא דרישא ג' יחוד וב' דפעמ:

בשלישה, שתי ידים בשנים, ושתי דפנות בשנים, הקרבים והסולת שלשה בקרבנות ציבור אבל בקרבן יחיד אם רצה להקריב מקריב הפשיטן וניתוחן של אלו ואלו שוין: **גמ'** תנא **הפשטן וניתוחן שוין בזר אמר חזקיה** מניין להפשט וניתוח ששה בזר? **דתנאי** נתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח נתינת אש בעיא כהונה, **הפשט וניתוח לא בעיא כהונה**, כדתך ליה ליה דר"ח בן יעקב דאם כן בגרי להו פיסות כדאמרינן לעיל והולך לו כהן מן הכבש למזבח ואי אחרות ואי אפשר להעמידה [א] ואי (ד) שמעינן ליה דרבי יהודה לא היה פיים למחתה לא שמעינן ליה דאמר לא אמר כהן שזכה בקטורת אמר לזה שעומד אצלו זכה עמו במחתה אבל ר"ח בן יעקב דאמר לא היה כהן למחתה אלא להעלות איברים מכבש למזבח אבל הן עלמם שהעלוה לכבש היו מעלין למזבח: **מתני' סכנה** שני עשרונים היה (ה) ושני כהנים **נמס דברים אמורים** דבעינן כל הני כהנים לכל בהמה ובעינן פיים: א) **אם רצה להקריב כהן**. יחיד את הכל וכלה פיים: **הפשטן וניתוחן**. של ליטר ושל יחיד שוין להיות כשירין בזר והכי מפרש בגמרא: **האי**

מיירי דבעל הקרבן היה בותר לעצמו לזה כהן מצוה כאמר. אבל אם לא פרט מי שיקריב בודאי היה פיים לא שנינו דף ב' ע"ב בגמ"ר ד"ה ומי דעיבון. ומי' בתוס"ר כתוב כתן ובמ"ל פ"ד מהלכות המדיון הלכה ס. עפ"ז יש לייבב סתירת רש"י דכאן

דלא כר"ש בן יעקב ודלא כרבי יהודה. דתניא פיים למחתה, (ב) דלא כרבי יהודה (ופיים דמן הכבש למזבח=דלא כר"ש בן יעקב: **מתני' סמיך קרב**. משעה הולכת איברים ואילך קא תשיב: **עצמו**. בכל יום בתשעה: תמשה לאיברים ואחד לקרבים ואחד לסולת ואחד לחביתין ואחד ליין והא כר"ש בן יעקב היא דלית ליה חד להעלות מכבש למזבח: **כפנ**. שלריך שני נסכין אחד של יין ואחד של מים: **כהן אחד לעלוחית אחת של מים: בין הערבים**. שבכל יום שנים בידם שני גזירי עצים להוסיף על עצי המערכה להרבות, ובגמרא ילף לה מקרא שבין הערבים לריך התמיד שני גזירין בשני כהנים אבל בשחרית לא כעי סידור שני גזירין אלא בכהן אחד לכתיב ובער עליה הכהן: **ובשבת שבתוך הרג כו' וכו'**. הרי שנים עשר: **גמ' מפני מדקפני ובשבת וכו'**. מכלל דשחר ימות הוא לא מצא שיטעון שנים עשר, ולא אמרת אף בין הערבים מנסכין מים, בחול של כל ימות הוא משכחת לה י"ב: בין הערבים עצמו=בתשעה, ושנים בידן שני גזירין, ואחד בידו לעוחית של מים: **ולמנסך אם שמים אומר לו פנכם יזך**. ונראה שתעלה הלעוחית לתוך ספל של כסף שעל המזבח שהוא לקוב כמין חוטם דק שהיין מקלח ויולא בו והוא הנסוך: **שפפס אפם יפך על רגליו**. לא עירה הלעוחית לתוך הספל ושפך המים על רגליו לפי שהיה לדוקן ואינו מודה בנסוך המים: **בתחרוניהן**. למה לי למיתני בתחרוניהן אם לא בא ללמדנו שנסוך המים היו לא בא ללמדנו שנסוך המים היו לא בא ללמדנו שנסוך המים היו